

[Aksel Larsen.]

Statsminister sige ham, at hans Forgænger, ikke i Embedet, men i denne Praksis, nemlig daværende Statsminister Stauning, i 1937—38 netop var meget omhyggelig med at oplyse Stemmetallene, saavel for Slagteriarbejderne som for Slagterierne. Nu fik vi endelig halet ud af Statsministeren Slagteriarbejdernes Stemmetal, men hvordan er det saa med Slagteriernes Stemmetal, hvorfor kunde vi ikke faa dem at vide? Jeg gentager, det havde været Statsministerens Sag at være velorienteret, at kunne fremlægge alle Forhold for os, og det har han ikke gjort — heller ikke da han nu havde Ordet.

Saa staar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen og siger paa de Radikales Vegne, at vi kan ikke drøfte Enkeltheder her, for dem kender vi ikke. Jeg er ikke saa sikker paa, at det ærede Medlem ikke kender lidt til de Enkeltheder, jeg talte om, navnlig med Hensyn til at Slagteriarbejderne ikke har Arbejde alle Ugens seks Dage, og med Hensyn til den Rationalisering, der er foregaaet paa Slagterierne. Og hvis Statsministeren vil paastaa, at det er en urigtig Skildring, jeg har givet, skulde han tage og modbevise den og ikke bare komme med saadanne flove Paastande. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ikke udmærket godt kender de Ting, jeg omtalte, kender disse Enkeltheder, men hvis han virkelig ikke kender dem, er det saa meget mere forkasteligt at ville lovgive om Løn- og Arbejdsforhold paa disse Omraader to Aar frem i Tiden — han maa da kende Enkelthederne, før han giver sig til at lovgive, ellers er det fuldkommen ufor-svarligt.

Den højtærede Statsminister siger, at først da alle Muligheder for Forligsmanden var udtømt, kom dette Forslag. Ja, det kan lyde saa uendelig smukt, men dette Forslag er, saa vidt jeg er orienteret — jeg maa her igen sige: *saa vidt jeg er orienteret*; har jeg Uret, beder jeg Statsministeren korrigere mig, men har jeg Ret, beder jeg ham lade være med at snørre ad mig eller sige daarlige Vittigheder — altsaa, saa vidt jeg er orienteret, er det her forkastede Forligsforslag praktisk talt identisk med det første Forslag. Forligsmanden stillede, og som var til Afstemning og var forkastet, før Strejken udbrød. Efter at Strejken er traadt i Kraft og har været et Stykke Tid, kommer Forligsmanden saa og stiller et nyt Mægling-forslag, som praktisk talt er identisk med det første Forslag. Det er daarlige Forligsmandsarbejde, og det vil ikke sige, at For-

ligsmanden har udtømt alle Muligheder — det er ganske urigtigt.

Vi fik jo saa et Kursus i Liberalisme, og det var uhyre interessant, navnlig paa Grund af de grove Fejl, Statsministeren gjorde sig skyldig i. For det, der er Sagen, er, at Liberalismen med de stærkeste Ret til og Muligheder for uhemmet at udvikle sig og skaffe sig øget Indflydelse ender i den mest forfærdelige Monopoldannelse. Man kan blot tænke paa, hvorledes Liberalismen for Cement- og Byggeindustrien har ført til Dannelse af et kæmpestort Monopol — jeg har omtalt det ved tidligere Lejligheder herinde — saa Liberalismen er slet ikke noget saa ideelt, som Statsministeren forestiller sig. I øvrigt er det mærkværdigt at holde en Lovtale for Liberalismen under de Forhold, vi lever under nu, hvor det turde være evident, at Staten griber ind paa adskillige Omraader. Og hvad det med Frihed til at strejke eller til at arbejde angaar, er det mærkeligt, at Statsministeren siger, det skal ikke være saadan, at de mange kan forhindre de knap 800 i at arbejde. Men hvis det nu var omvendt; at Slagteriarbejderne med 2 700 Stemmer mod 800 havde vedtaget et Forligsforslag, saa skulde efter Statsministerens Mening de 2 700 have Ret til at tvinge de 800 til at arbejde. Det er jo Statsministerens Mening, og jeg forstaar ikke, hvorfor han stiller det anderledes op, naar der nu er Flertal af Nej-Stemmer. (*Christmas Møller*: Det er jo ogsaa jeres Mening!) Ja, det er vor Mening, at Flertallet ved en saadan Afstemning skal være afgørende, men Statsministeren skal lade være med at komme og tale forarget om, at det er et Brud paa Friheden, hvis et Flertal skal kunne bestemme, at der skal strejkes, naar han samtidig mener, at et Flertal skal kunne beslutte, at der ingen Strejker bliver.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen trøstede sig med, at Arbejdernes Tillidsmænd har godkendt dette Forligsforslag. Ja, men Arbejderne selv har forkastet det, og det ærede Medlem maa nu indstille sig paa, at Demokrati betyder ikke, at nogle Ledere skal kunne diktere paa tværs af Medlemmernes Mening — det er noget helt andet.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft har nu sluppet Katten ud af Sækken. Det, han vil, er, at der skal stilles et nyt Mægling-forslag over for Slagteriarbejderne. Han har ikke antydnet, i hvilken Retning det skal gaa, men det kan vel blive omtrent ligesom det, vi har nu — det har det ærede Medlem